

Erna: "Op mijn 29ste hoorde ik dat ik aan een ernstige bindweefselziekte lijd. Mijn leven stond op z'n kop. Ik ging heel snel achteruit. Binnen een paar maanden zat ik in een handrolstoel en voelde ik mij gehandicapt. Ik zag geen toekomst meer. Ruim vijf jaar later kreeg ik mijn eerste hulphond Boris. Hij heeft mijn leven weer kleur gegeven."

Ik moest weer naar buiten, want de hond moest uitgelaten worden. Een rolstoel gaan buitenstaanders vaak uit de weg, maar door de hulphond werd ik weer aangesproken. Waar 'vrienden' wegbleven omdat ze het omgaan met mijn ziekte als 'lastig' ervoeren, blijven dieren trouw. Ik merkte al snel dat de hond mijn stemmingen aanvoelt. Bijvoorbeeld als ik naar het ziekenhuis moet. Bij de draaideur denk ik vaak: 'Daar gaan we weer...!'

Ik stap een wereld binnen waar ik niet wil zijn. Op dat moment kijkt mijn hulphond mij met z'n ogen aan en is het net alsof ze zegt: 'Samen kunnen we dit aan.' Bij de toonbank legt hij mijn ponskaartje op de toonbank en daar wordt door de baliemedewerker altijd grappig op gereageerd. Op dat moment zakt het nare gevoel in mijn buik.

Inmiddels heb ik alweer mijn derde hulphond, Nanoe. Boris en Flip zijn met pensioen en worden door een goede vriendin opgevangen. Het trainingsgezin van Nanoe heeft haar nog meer handelingen geleerd dan de eerste twee. Zo kan ze mijn drinken uit de koelkast halen en haalt ze het papier uit de printer zodra de machine begint te piepen. Ze voelt het aan als ik een spasme krijg en waarschuwt me door tegen me aan te hangen zodat ik mijn medicijnen inneem. Iets heel wonderlijks wat ik niet kan verklaren. Ook helpt ze me drie keer per dag met spuiten door met haar neus de spuit in te drukken. Laatst heeft ze me zelfs 's nachts uit mijn spasme gehaald door bovenop mijn benen te gaan liggen.

Zonder Nanoe zou ik gehandicapt zijn en afhankelijk van hulpverleners. Zij zijn trouw binnen hun werktijden en mogelijkheden, maar mijn hulphond is altijd trouw. Nanoe geeft me mijn vrijheid en een menswaardig leven terug."

Erna Aarsen (56) heeft sinds juni 2011 hulphond Nanoe om haar binnen- en buitenshuis te helpen met kleine klussen. Nanoe is een kruising tussen een labrador en een golden retriever en is opgeleid door Stichting Hulphond. Wil je meer verhalen over ze lezen? www.hulphond-nanoe.blogspot.com.

'Ze helpt me drie keer per dag met spuiten'